Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 142. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 28, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 28-го ЛИПНЯ 1995 р. Ч. 142. РІК CII.

„НОВА УКРАЇНА" ПОБОЮЄТЬСЯ ЗА КОНСТИТУЦІЙНУ УГОДУ

Київ(УНІАР).— Тут у понеділок, 24-го липня, Об'єднання "Нова Україна" оприлюднило заяву з приводу подій навколо Генеральної прокуратури та конституційної угоди між законодавчою і виконавчою владами.

Автори заяви пишуть: "Відмова або фактичний відхід від положень конституційного договору з неминучістю приведе до відновлення і дальшого загострення протистояння між виконавчою та законодавчою владами, загрожуватиме громадському миру й злагоді в суспільстві. Події, що розгорнулися останнім часом навколо Генеральної прокуратури, є вкрай небезпечним прецедентом неузгодженості дій щодо виконання Конституційного договору".

На думку керівників "Нової України", причиною цього є той факт, що Конституційний договір свосчасно не був доповнений конкретним і дієвим механізмом розв'язання суперечливих моментів, контролі за її дотриманням та політичної відповідальности сторін у разі порушення положень договору.

Президія Об'єднання "Нова Україна" вважає за необхідне до утворення конституційного суду доручити ці функції двосторонній комісії, яка готувала проєкт конституційного договору. Але комісію, на їх думку, треба доповнити кількома членами Верховного Суду України.

СЕНАТ СКАСУВАВ ЕМБАРҐО НА ДОСТАВУ ЗБРОЇ

Вашінґтон. — В середу, 26-го липня, 69 голосами проти 29 Сенат схвалив скасування ембарґа на доставу зброї для боснійських мусулман.

Це рішення підтримали навіть деякі демократи, хоч відомо, що президент Билл Клінтон виступає проти скасування ембарґа.

Це питання є тепер найголовнішим у зовнішній політиці ЗСА на Балканах. Оскільки американці не мають бажання втручатися у боснійський конфлікт, їхні европейські союзники, а ще більше мусулманський світ, звинувачують Вашінґтон у тому, що кровопролиття в Боснії відбувається з мовчазної згоди Вашінґтону. У цій ситуації озброєння боснійських мусулман могло б виявитися компромісовим розв'язанням проблеми: з одного боку, американці допомогли б боснійським мусулманам, а з другого — американські вояки не ризикували б своїм життям на території чужої країни. Мусулманська армія не має чим захищати свій народ, у той час як боснійські серби упадкували весь арсенал Югославської народної армії і продовжують одержувати допомогу від Сербії.

В останні дні становище в Боснії набуло катастрофічного характеру, бо серби захопили мусулманські анклави Сребреницю і Жепу, черговий раз задемонструвавши неефективність миротворчих сил ООН. Виявилося, що командири „голубих шоломів" навіть не мали попередніх плянів захисту тих боснійських територій, які називаються „зонами безпеки". Очевидці події засвідчили, що серби, увірвавшись у згадані міста, по-звірячому вбивали чоловіків і ґвалтували жінок.

„Тільки один засіб врятує мусулман від сербської агресії — можливість захищатися самостійно",— сказав з цього приводу сенатор-демократ Карл Левін. „Боснійці ще можуть зрозуміти небажання міжнародної спільноти захистити їх, але вони абсолютно не можуть зрозуміти небажання дозволити їм захищати себе від геноциду і агресії",— каже лідер республіканської більшости в Сенаті Боб Дол. Він вважає, що існуюче ембарґо єназаконне, бо його запроваджено ще в 1991 році щодо Соціялістичної Федеративної Республіки Югославії, якої вже нема. Ембарґо незаконне ще й тому, що, згідно з хартією ООН, кожна держава, котра є членом ООН, має право на самозахист. А Боснія — член ООН.

Прийнята Сенатом резолюція передбачає почати доставу зброї боснійським мусулманам після виведення миротворчих сил ООН з Боснії або протягом 12 тижнів після прохання боснійського уряду про виведення контингенту ООН.

В червні Палата Репрезентантів проголосувала за скасування ембарґа 318 голосами проти 99. Цього досить, щоб уневажнити президентське вето.

Г. УДОВЕНКО І В. ШМАРОВ РОЗПОВІЛИ ПРО ЗУСТРІЧ У ЛОНДОНІ

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 24-го липня, відбулася спільна пресова конференція міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка та міністра оборони Валерія Шмарова. Темою зустрічі з журналістами були підсумки лондонської міжнародної зустрічі з проблем у Боснії.

Керівники зовнішньополітичного та військового міністерств очолювали українську делегацію на цій зустрічі. Вона проходила з участю 16-ох країн, а також генеральних секретарів ООН та НАТО, комісіонера Ради Европи.

Під час обговорення перспектив полагодження боснійського конфлікту Україна вимагала вжити конкретних заходів, які забезпечили б недоторканість миротворчих військ в регіоні, зокрема українців, яких там є 1,200 осіб. Йшлося зокрема про підрозділ, який перебуває в оточенні біля Горажди. Українська делегація наполягала на продовженні пошуку політичних шляхів врегулювання конфлікту.

Американці пропонували нанести бомбові удари по позиціях боснійських сербів водночас із проведенням фронтальних широкомаштабних операцій.

Учасники зустрічі так і не дійшли до згоди з питання, чому віддати перевагу: політиці чи силі. Однак усі погодилися, що необхідно посилити військовий контингент.

На запитання журналістів, чи не протирічить це намаганням знезвтралізувати конфлікт, В. Шмаров відповів, що ні, оскільки миротворча діяльність це також політичний вплив найвищих міжнародних інстанцій, в даному випадку Організації Об'єднаних Націй, на стримання конфлікту. По закінченні зустрічі командування ООН і НАТО готують конкретні проєкти.

СВЯТО НЕЗАЛЕЖНОСТИ В МАЯМІ

Маямі, Фла. — Заходом української католицької церкви Успення Пречистої Діви Марії, української православної церкви св. Миколая в Купер Сити, Об'єднання Українсько-Американських Організацій Маямі і Українського Конгресового Комітету Америки у Голливуді, українська громада Маямі і околиці відсвяткує четверту річницю відновлення незалежности України 27-го серпня ц. р. Св. Літургією і спільним Молебнем, які відправляться о год. 11-ій в католицькій церкві УПДМ. По відправах буде програма у церковний залі.

Пакістанські законодавці закликають до створення ядерної зброї

Ісламабад, Пакістан. — Комісія закордонних справ Національної асамблеї країни оприлюднила звіт, в якому законодавці засуджують „американську політику дискримінації" і закликають пакістанський уряд проводити незалежний курс у взаєминах з Вашінґтоном.

„Пакістан повинен створити власну ядерну зброю, навіть якщо цей крок погіршить його стосунки зі З'єднаними Стейтами Америки",— підкреслюється у звіті. На думку його авторів, створення власної ядерної зброї — це „останній арґумент" Пакістану в запевненні своєї безпеки і територіяльної цілісности. „Ми маємо для цього більше підстав, ніж Індія чи Ізраїль з їхньою величезною військовою перевагою над сусідніми державами",— говориться у згаданому документі.

Разом з тим автори звіту є певні, що „не зважаючи на прийняту в 1990 році в ЗСА поправку сенатора Пресслера, яка забороняє надання американської економічної допомоги для Пакістану, Ісламабад мусить підтримувати дружні зв'язки з Вашінґтоном, але подбати, щоб ті зв'язки були позбавлені зайвої ейфорії і здійснювалися на основі довготривалих інтересів Пакістану".

У В'єтнамі знайдено останки американських вояків

Ганой, В'єтнам. — Як інформує агентство Ассошіейтед Пресс, після 34 днів пошуків у центральних районах країни група американських і в'єтнамських спеціялістів знайшла останки американських вояків, яких дотепер вважалося пропалими безвісти під час війни у В'єтнамі.

Пошукові роботи проводилися вже не раз, починаючи з 1988 року, але ця експедиція є першою від того часу, як Адміністрація президента Билла Клінтона заявила про свій намір відновити дипломатичні взаємини з В'єтнамом.

Крім останків, знайдено уламки американського бойового літака і наручне кільце, що належало американському морському піхотинцеві.Він закінчив військово-морську академію в 1948 році.

Державний секретар ЗСА Ворен Кристофер в найближчі дні поїде у В'єтнам, щоб взяти участь у церемонії передання останків американських вояків офіційним особам ЗСА. Церемонію призначено на 5-те серпня.

Всього за час війни у В'єтнамі вважається пропалими безвісти 2,202 американських вояків.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

Уряд і профспілки дійшли до згоди

КИЇВ.— На спільному засіданні представників Уряду та профспілок досягнуто згоди щодо змісту генеральної угоди між Кабінетом Міністрів та профспілковими об'єднаннями України. Норми генеральної угоди стосуються зайнятости та соціяльного захисту населення, гарантій оплати праці та регулювання її рівня, гарантій у сфері приватизації і соціяльного партнерства тощо.

Вбивство у Херсоні

ХЕРСОН. — Тут 17-го липня о год. 10:30 вечора біля власного будинку вбито заступника голови Херсонської Обласної Ради Володимира Путіна та водія його службового автомобіля. Інший заступник голови Обласної Ради Валерій Стретяков, який очолює розслідування, вважає, що вбивство носить політичний характер. На допомогу місцевим слідчим з Києва прибули представники Міністерства Внутрішніх Справ України.

Коментують побиття похоронної процесії

КИЇВ. — Народні депутати В'ячеслав Чорновіл та Сергій Головатий, коментуючи розгром процесії на похороні Патріярха УПЦ КП Володимира, назвали ці дії правоохоронців "дикунством" та "ударом по Урядові", "злочином проти власного народу". С. Головатий відразу ж після тих трагічних подій підготував звернення до Президента України Леоніда Кучми, у якому сказано, що народ очікує оцінки Президентом згаданих подій, які сталися на похороні в Києві 18-го липня. Інші учасники процесії висловили припущення, що це не міжконфесійне зіткнення, а "добре спланована політична вистава", спрямована на те, щоб похитнути авторитет України на міжнародній арені, оскільки у вересні цього року має розглядатися питання про вступ України до Ради Европи. НРУ назвав ці дії "провокацією, спрямованою проти консолідації українського суспільства".

Французький сенатор відвідав Україну

КИЇВ. — Члена парляменту Франції, сенатора Жана Ноеля де Ліпковського прийняв голова Верховної Ради України Олександер Мороз. Вони розмовляли про економічну допомогу Україні з боку країн Заходу, з урахуванням української специфіки та з залученням західних експертів. Сенатор Ліпковскі передав О. Морозові вітання від президента Франції Жака Ширака й зазначив, що керівники Франції мріють про Европу від Атлантики до Уралу. Чільне місце в Европі повинна посісти й Україна.

Підсумки торгів на валютній біржі

КИЇВ.— Під час торгів на Українській міжбанківській валютній біржі (УМВБ) 18-го липня курс валют був: 144,100 карбованців за один долар; 101,500 карбованців за одну німецьку марку; 31.1 карбованця за один російський рубль. Продано: долярів 16 мільйонів 690,000; німецьких марок два мільйони 799,000; російських рублів 21 більйон 745 мільйонів. У торгах взяли участь 42 банки.

Американські бізнесмени прибули в Україну

КИЇВ.— У столиці України 25-26-го липня відбулося спільне засідання українсько-американської комісії сприяння торгівлі та інвестиціям. Співголова комісії, заступник міністра зовнішніх економічних зв'язків Андрій Гончарук повідомив, що розглядалися перспективи і конкретні проєкти, що потребують вкладення чужоземного капіталу в сільське господарство, переробну промисловість і розвиток системи телекомунікацій. Ці питання обговорювалися також і під час зустрічі в Чикаго 11-12-го липня, де А. Гончарук виступив з доповіддю про економічну ситуацію в Україні. Західні фірми особливо цікавляться реконструкцією українській нафтопереробної промисловости та будівництвом одеського нафтотерміналу.

Загроза епідемії в Севастополі

СЕВАСТОПІЛЬ. — Від початку року у місті зареєстровано 80 випадків захворювання на холеру, а за минулий тиждень число хворих зросло в півтора раза. Крім того, шість осіб померли від дифтерії. Серед хворих є діти шкільного віку. У Миколаєві на холеру захворіло 249 осіб, у Херсоні п'ять осіб.

На Союзівці відбулись секретарські курси

Джерзі Сити, Н. Дж. — УНСоюз влаштував на Союзівці від 7-го- до 11-го червня триденний семінар для нових секретарів. Всіх учасників було 16, які прибули з так далеких місцевостей, як Саскачеван, Монтреаль і Чикаго, чи так близьких, як Коннектикат. Ця група, хоч і не дуже велика, була повна ентузіязму і працювала інтенсивно.

Програма складалася з трьох основних частин і викладачами її були Уляна Дячук, Марта Лиско і Олександер Благітка. Кожний курс мав на меті ознайомити групу з одним певним аспектом нашої організації.

У. Дячук зосереджувалася на організаційній структурі УНСоюзу, його статуті, братській діяльності і потребі фахових продавців забезпечень. М. Лиско, секретар УНСоюзу, говорила про підставові забезпечення, розуміння вкладок і премій та їх продаж. Касир УНСоюзу О. Благітка представив фінансовий стан УНС, продискутував рахунки і місячні розноси, ощадності, посмертні, виплати членам і секретарям.

Учасники секретарського курсу на Союзівці

Під час сесій семінару секретарі мали нагоду ставити запити в справі їхніх нових обов'язків, від балансування місячних вкладок і рахунків до виповнення аплікацій на забезпечення і до вивчення підходів для продажу забезпечення. Нові секретарі продавали одні одним поліси, грали ролі продавців забезпечень, практикували виповнення аплікацій і приготування розметів. Вони теж мали нагоду студіювати відеофільм з вишколу продажу. Цілих три дні вони були комплектно зайняті в ділянках продажу і послуг УНСоюзу. При кінці курсу всі погодилися, що хоча три дні не є досить, та вони всі були готові починати свої нові, дуже вимогливі обов'язки. Екзекутивний комітет плянує дальше продовжувати вишкіл секретарів, може на організаційних зборах Округ, які відбуваються осінню.

Від січня 1995 року дев'ять нових секретарів збільшили ряди УНСоюзу. Кожного року деякі з відданих секретарів відходять на пенсію або відходять з цього світу і УНС постійно шукає нових заступників. УНСоюз шукає мужчин і жінок, які потребують праці на неповний час. Становище секретаря відділу УНС дає додатковий прихід, можливість контактів із громадою і гнучкість в роботі, якої немає в інших працях на неповний час. Роля секретаря змінилася від ранніх часів УНСоюзу. З ходом років забезпеченева індустрія зробилася більше скомплікованою і більше вимогливою. Сьогодні є конечністю, щоб секретар відділу був не лише відданим і активним у громадській праці, але й професійним продавцем забезпечення. УНС заохочує і наполягає від всіх нових секретарів придбати професійну ліцензію забезпеченевого продажу. Особи, які потребують частинного затруднення і хочуть працювати з дому та люблять працювати з людьми, повинні зголошуватися до УНС за дальшими інформаціями.

В АМЕРИЦІ

У ЗВІТІ З ПРОВЕДЕНОЇ ВНУТРІШНЬОЇ перевірки Сі-Ай-Ей про діяльність іагенції у Гватамалі сказано, що відповідальні керівники за бюро у згаданій країні не виявили таємно-підпільні дії своєї агенції ані перед американським амбасадором у Гватемалі, ані перед Конгресом ЗСА чи самим керівництвом Сі-Ай-Ей. Про це повідомили офіційні чинники розвідчої служби. У згаданому звіті зазначено, що керівники Сі-Ай-Ей у Гватемалі не переступили жодних законів, коли йдеться про смерть у Гватемалі американського корчмаря і чоловіка американської адвокатки. Одначе у звіті говориться про те, що Сі-Ай-Ей поступила неправильно, коли заплатила 44,000 дол. їхньому доносчикові — гватемальському полковникові після того, як вже були певні закиди його причетности до смерти двох згаданих осіб.

У ВІВТОРОК, 25-ГО ЛИПНЯ, голова Сенатської комісії, котра веде переслухання у справі т. з. Вайтвотер афери, категорично відмовив покликати зізнавати перед згаданою комісією Гілларі Родгам-Клінтон, дружину президента ЗСА Билла Клінтона. Сенатор Алфонс Д'Амато, республіканець з Ню Йорку, підкреслив, що тільки тоді погодиться на це, якщо будуть точні та конкретні докази і факти про її причетність до будь якого втручання до перевірки документів правничого дорадника Білого Дому, Вінсента Фостера, який покінчив самогубством тому два роки.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ЮСТИЦІЇ скликав окрему лаву присяжних у Ню Йорку для дослідження, чи справді тютюнова індустрія приховувала перед урядовими чинниками справжні складники, котрі додаються до виробництва цигарет і їх поганих наслідків. Крім того, згаданий департамент правдоподібно збере ще одну окрему лаву присяжних у Вашінґтоні, завданням якої буде переглянути справу, чи правду говорили керівники про їхні вироби на конгресових зізнаннях.

У СВІТІ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Японії Томіїті Мурояма заявив на екстренній пресовій конференції, що він не має наміру резигнувати, не зважаючи на відчутну поразку очолюваної ним Соціял-демократичної партії під час виборів у верхню палату парляменту, що відбулися минулої неділі. Його партія дістала лише 16 мандатів, на 25 менше, ніж мала до виборів. Прем'єр нагадав, що всі три партії правлячої коаліції разом все ж здобули стабільну більшість і тому нема підстав розглядати питання ні про резигнацію уряду, ні про надзвичайні вибори до парляменту.

ПРОВІДНИК ПАРТІЇ Шинн Фейн Джеррі Адамс відкинув чутки, нібито військове крило його партії, Ірляндська республіканська армія, може погодитися скласти зброю ще до початку переговорів, на яких має бути випрацювана нова політична система для Північної Ірляндії. На думку Дж. Адамса, переговори „повинні початися без будь-яких попередніх умовин". Дж Адамс підкреслив, що „ні тепер, ні в майбутньому ІРА не піде на жодні попередні умовини і не складе зброї, не припинить боротьби в односторонньому порядку".

ЛІДЕР ГРУЗИНСЬКОЇ опозиції, доктор філології, професор Тбіліського інституту театру і кіна, 68-річний драматург і романіст Джаба Іоселіяні прийняв рішення висунути свою кандидатуру на президента у призначених на 5-го листопада виборах. В розмові з журналістами з цього приводу він сказав: „Президентський пост потрібний мені для того, щоб своєю владою скасувати його і запровадити в країні парляментарний устрій". Д. Іоселіяні гостро критикує теперішнього грузинського керівника Е. Шеварднадзе за „узурпацію влади і встановлення режиму особистої диктатури". Д. Іоселіяні був засновником напіввійськової організації „Мгедріон", яка брала активну участь у збройному перевороті в Тбілісі у січні 1992 року, коли було позбавлено влади законно обраного президента Грузії Звіяда Гамсахурдію.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Яка поміч?

Наближаємося до четвертої річниці відновлення незалежности України, і може цей місяць, який ділить нас від тієї пропам'ятної для кожного із нас дати, саме відповідний, щоб старатися зробити певні підсумки тих чотирьох років, поглянути на них з перспективи сьогоднішнього дня та подумати про майбутнє.

Здається, кожний з нас, українців діяспори, знає і цього не треба особливо підкреслювати, що ціла наша енерґія, усі наші сили і матеріяльні можливості були зосереджені на допомогу нашій молоденькій державі.

Ніхто навіть не обраховує, скільки за цей час постало організацій та фондів допомоги Україні, а вже напевно ніхто не знає точно, скільки грошей поплило в Україну за чотири роки. Все це було потрібне і цього вимагала політична ситуація, а також вимагала наша відповідальність щодо наших братів і сестер в Україні. Не має найменшого сумніву, що нашим святим обов'язком є далі допомагати Україні, як довго ми живемо і маємо відношення до батьківщини нашої чи наших предків. Але можна і треба тепер зробити певну аналізу цієї допомоги і ствердити, що є на потребу, а що треба змінити чи направити.

Щораз частіше чуємо думки, які спираються на баченому або пережитому, що спонтанна фінансова поміч повинна бути більш обережна та передбачлива, щоб гроші, здобуті важкою заробітковою працею і заощаджені в окремих організаціях, не пропадали у кишенях несовісних політиків, бизнесменів чи взагалі тієї нової верстви українців, що тепер тримають сильно руку на живчику політичного та економічного життя України.

Про це говорять ті, які відвідують тепер Україну та на власні очі бачать проґрес або застій життя і про це говорять також деякі з гостей, що приїздять до ЗСА чи Канади, які думають громадсько, а не вузько-еґоїстично.

Що треба молодій державі? Досвіду і фахових знань, треба вишколу у всіх ділянках, треба українських підручників для вищих навчальних закладів, щоб якнайшвидше виховалося нове покоління молодих українців із знанням своєї мови в першу чергу, але також із знанням всепануючої тепер англійської мови, зі знанням модерних технологічних засобів і поступом у тих спеціялізаційних ділянках, які були занедбані або невідомі у колишньому СССР.

А саме у всіх тих потрібних ділянках можемо ми, з діяспори, дуже багато зробити і, зокрема, наше вишколене фахово вже на Заході покоління. Знаємо з життя, що багато наших українців молодшого покоління, які живуть і вишколювалися в Америці, Канаді чи Европі, тепер передають свої знання Україні, хоча навіть не завжди їм вдається передати його доброю українською мовою і не завжди це поєднане з фінансовою користю, на яку так уважно звертають увагу наші земляки. Значить, поволі вже розуміють у нас, що ті вимріяні доляри чи зіракси, факси і комп'ютери можуть приносити відповідну користь, коли вміється ними добре орудувати, але не тримати їх для особистої наживи або як капітал, що колись принесе прибуток.

Хоч як добре ми свідомі скрутної економічної ситуації, що так сильно дається взнаки в Україні, однак простягнута за милостинею рука мусить навчитися працювати і її можна зрозуміти лише тоді, коли вона оправдана старістю, сирітством чи недугою. Коли ці люди потребують просто нашої дрібної фінансової допомоги на прожиття, коли її потребують члени нашої родини — вона потрібна і далі та цілком оправдана. Але коли наша допомога стає наживою для несовісних провідних осіб, тоді краще вже її затримати, а в заміну за те дати свій досвід у вивченні, як будувати, як працювати і як заробити самому.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Осип Зінкевич

ЧОРНИЙ ВІВТОРОК У КИЄВІ

(До справи поховання Патріярха Володимира)

I

У Києві був незабутній день 18-го липня 1995 року. Надворі накрапав дощ, а в соборі св. Володимира пра-вилися Богослуження за спокій душі покійного Патріярха Володимира (Романюка). У соборі церковні хоругви губляться серед великої кількости червоно-чорних прапорів УНСО. Перед собором збираються тисячі вірних, політичних і громадських діячів, громадяни України, журналісти. При вході до собору двома шеренгами виструнчилися молоді уніформовані унсовці.

Час від часу чути гомін дзвонів, а в соборі зі сльозами на очах вірні прощають великого сина нашого народу, Патріярха однієї з трьох Українських Православних Церков.

Кругом — спокій.

***

В усій Україні панував спокій. Незалежність України здобуто без одного пострілу, без пролиття однієї краплі крови. Уряд зумів зупинити інфляцію. Україна почала здобувати все більше й більше визнання у світі, як сучасна і цивілізована держава, демократична й правова держава, яка твердим кроком прямує до нових реформ, приватизації, ринкової економіки.

З приходом до влади прем'єр-міністер України Євген Марчук блискучим дипломатичним хистом зумів заспокоїти Крим. Крим позбувся українофобського президента Мєшкова, кримський парлямент усунув свого голову, російського шовініста Цекова. На цьому бурхливому півострові зформовано нові проукраїнські структури. „Червона рута" своїми виступами в Симферополі й Севастополі захопила серця сотень тисяч кримчан різної національности.

В Україні був спокій. Україна за короткий час стала цивілізованою і демократичною державою без проявів антисемітизму і порушень людських прав.

Україна була заспокійна. І це комусь не давало спокою.

***

Неспокоєм бушує північний сусід України — Росія. Велика імперія не зуміла покорити одномільйоновий волелюбний чеченський народ. Герой чеченського народу Басаєв своїм одчайдушним актом у Будьонновську ставить на коліна велику імперію і примушує її вести переговори. Верховний суд Росії судить свого президента за Чечню — мав він законне право іти війною на Чечню, чи такого права не мав. Вбивство Лістьєва і вбивства в Москві роблять столицю Росії найбільш поліційним містом світу.

В Росії неспокій.

***

Україна спокійно і цивілізовано починає долати свої політичні й економічні труднощі.

У Київ, з Гарварду, повертається колишній міністер оборони України Костянтин Морозов. Він стає головою об'єднання майже всіх національно-демократичних партій і організацій „Україна", вселяючи надію на мир в українському політичному житті.

У Верховній Раді безперервні баталії і часом рукопашні сутички затихають. Довготривалу конфронтацію між Верховною Радою і Президентом зупиняє Конституційний Договір між виконавчою і законодавчою гілками влади. **Всі депутати Верховної Ради національно-демократичного спрямування заявляють про свою підтримку Президентові, до них долучується частина соціялістів і аґраріїв. Лише комуністи заявляють про свою повну опозицію до політики Президента.**

***

Але спокій в Україні і цивілізований спосіб розв'язування проблем не дає спокою комусь і десь.

Чи дійсно десь плянується порушення цього спокою? Хтось, а чи може ми самі, здатні порушити цей спокій і утвердження української державности, чи робить це хтось? Чи руйнівний зародок заложено десь у наших генах, чи руйнувати наш спокій збирається хтось інший? Комусь дуже хотілося порушити цей спокій і показати всьому світові, що ми не цивілізована нація, а середньовічні варвари. Хтось дуже хотів скомпромітувати нашу національну Церкву, віруючих, Президента, виконавчу владу, поглумитись над прахом покійного Патріярха. Хтось дуже хотів кинути ті національно-демократичні сили, які підтримували Президента і прем'єр-міністра — на боротьбу з Президентом і з прем'єром.

І сталося!

***

Від дня смерти Патріярха велися переговори архиєреїв Церкви, керівників різних політичних і громадських організацій, лідерів УНСО з відповідальним за справу поховання віцепрем'єром Кабінету Міністрів України Романом Шпеком, земляком Патріярха. Як виявилося, всі ці переговори були ведені нескоординовано і вони не були узгіднені між собою. Кожний переговорював до своєї власної вподоби і згідно зі своїми інтересами.

Пресконференція, повідомлення телебачення, радіо і преси подають розбіжні і самозаперечуючі інформації. І це є клясичним доказом, як не слід вести переговори і як Уряд не сміє вести себе в такий складний і відповідальний час. В час, коли все навколо готове до вибуху.

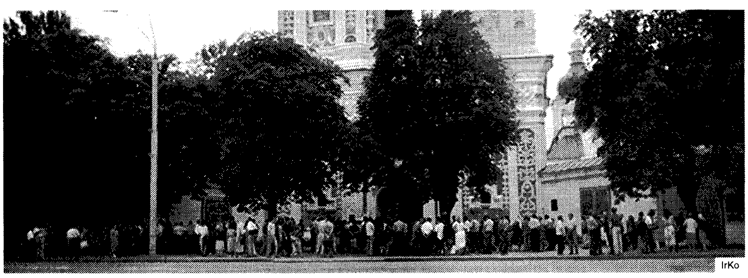
До сьогодні (а може й ніколи) не вияснено, погодилася Церква на поховання Патріярха на Байковому кладовищі, поруч могили першого Президента України М. Грушевського, чи не погодилася? Чи правда, що ієрархи погодилися на поховання біля Видубицького монастиря, а пізніше цю свою згоду відкликали? Чи правда, що щойно у вівторок, 18-го липня, в день похорону, під час Богослужінь у Володимирському соборі, прийнято рішення ієрархів і представників різних організацій про поховання Патріярха біля собору святої Софії? Чи правда, що рішення ієрархів про поховання Патріярха біля Софійського собору передано Р. Шпекові щойно о 2-ій годині, коли вже тіло Патріярха лежало біля головної брами святої Софії?

(Закінчення буде)

IrKo

Могила Патріярха Володимира перед входом в Софійський собор

IrKo

Площа біля Софійського собору, на якій збираються люди, щоб обговорювати події поховання Патріярха.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Стефанія Гурко

Режисерський тріюмф Р. Терлецького в Сполєто

В старовинному італійському місті Сполєто, що розташоване в прекрасній гірській околиці 150 км на північ від столичного Риму, влітку кожного року відбувається фестиваль „Дуе монді" („Два світи") під дирекцією відомого композитора Джіян-Карльо Менотті, на який з'їжджаються запрошені мистецькі колективи й індивідуальні мистці з усіх континентів. Мистецький фестиваль у Сполєто має своє престижеве для учасників значення. Сюди щороку приїздить велика кількість знавців мистецтва, любителів та туристів не тільки з Італії, але й з багатьох країн світу.

В програмі цьогорічного, 38-го з черги, фестивалю в Сполєто, що проходив тут від 24-го червня до 16-го липня, була постановка сюрреалістичної ґротескної опери Дмітрія Шостаковіча „Ніс", до якої лібретто написав Євгеній Зам'ятін на основі одноименного оповідання Миколи Гоголя.

Для постановки цієї модерної опери дирекція фестивалю запросила відомого оперного режисера з Вашінгтону Романа Терлецького, а він запросив до співпраці молодого канадського оперного режисера з Торонто Романа Гурка. Оба Романи — українського роду.

Прем'єра опери „Ніс" відбулася 30-го червня ц.р. в театрі „Кайо Мелісо" з величезним успіхом. В італійській пресі появилися великі статті-рецензії, ілюстровані великими фотознімками виконавців цієї постановки. Професійні мистецькі оглядачі відзначили незвичайно оригінальну й вдалу режисуру, мистецьку інтерпретацію, вишуканість костюмів та декорацій, вокальні й акторські здібності солістів і ансамблю та прекрасну гру оркестри під дириґентурою Стівена Меркуріо.

Енріко Кавальотті в газеті „Іль Тіємпо" писав: „Терлецький заповнив сцену головокружними дійствами, які логічно були пов'язані з музикою композитора, не вдаючись до перебільшених карикатурних ситуацій..."

В газеті „Ля Републіка" Мікельанджело Цурлєтті пригадав, що Р. Терлецький вже вдруге показав у Сполєто багатство своїх мистецьких режисерських ідей та виявив незвичайно вмілу інтерпретацію авторських і композиторських задумів. Минулого року Р. Терлецький режисерував у Сполєто постановку опери Ігоря Стравінського „Кар'єра вільнодумця".

Лєонардо Пінцетті в своїй статті під заголовком „Опера 'Ніс' — розкіш для глядача" теж не жалував компліментів для режисера Р. Терлецького.

Еразмо Валєнте в газеті „Ль'Юніта" відзначив, що „Терлецький так само, як і Гоголь — українського роду і він своїми сценічними винаходами дорівнював геніяльній музиці композитора".

Немає сумніву, що українське походження головного режисера Р. Терлецького та його співробітника Р. Гурка вплинуло на факт, що при кожній нагоді підкреслювано, що Микола Гоголь, хоч і писав російською мовою, був українцем не тільки за своїм родовим походженням, але й за своєю духовістю й світоглядом. В програмці фестивалю автор статті про Миколу Гоголя, Франческо Какачі, відзначив, що багато творів Гоголя стали основою для відомих опер, таких як „Тарас Бульба", „Сорочинський ярмарок", „Майська ніч" та „Мертві душі".

Хочеться побажати, щоб у наступних мистецьких фестивалях можна було побачити й почути хоч одну оперу українського композитора, от хоча б „Тарас Бульба" Миколи Лисенка в постановці оперних режисерів українського роду.

Проф. Василь Омельченко,
діючий президент УВАН у ЗСА

50-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

7-го жовтня цього року Українська Вільна Академія Наук відзначатиме свій ювілей: 50 років діяльности від часу заснування в Німеччині та 45 років діяльности в Америці.

Для цієї мети покликано Почесний комітет на чолі з проф. Юрієм Шевельовим, почесним президентом УВАН у ЗСА, та Діловий комітет на чолі з проф. Альбертом Кіпою. Заплянувано цю ювілейну дату академії відзначити науковою конференцією з участю вчених з України і діяспори та бенкетом з мистецькою програмою.

На еміґрації в 1945 р. в Авгсбурзі, Німеччина, група науковців, зберігаючи традиції київської Академії Наук часів її творення (14 листопада 1918 р.), заснувала Українську Академію Наук (УВАН), першим президентом якої був обраний історик проф. Дмитро Дорошенко. За п'ять років перебування в Німеччині УВАН об'єднала понад 100 науковців, улаштувала коло 400 сесій і конференцій та видала понад 60 наукових праць. При УВАН створено бібліотеку та архів-музей.

У зв'язку з переселенням українців за океан, осідок з Авгсбуру був перенесений до Канади (Вінніпеґ) та до ЗСА (Ню Йорк), куди в 1950 році, через американську допомогову організацію IPO переслано 47 скринь архівно-музейних матеріялів, зібраних і упорядкованих проф. Володимиром Міяковським, засновником і директором бібліотеки та архіву УВАН, а 15-го квітня 1950 року УВАН була зареєстрована як американська установа, президентом якої був обраний громадський діяч, науковець-генетик проф. Михайло Вєтухів. Скрині з матеріялами взяв на тимчасове переховування доброзичливий св. п. Мирон Сурмач (старший), а для праці та засідань винайнято невеличке приміщення.

В 1961 році, завдяки жертвенності українських громадян, УВАН придбала власний будинок в Ню Йорку, збудований спеціяльно для потреб міської бібліотеки архітектом Джеймсом Бравн Лордом у 1898 році. Тут розмістилася бібліотека УВАН, яка тепер носить ім'я її засновника проф. Володимира Міяковського та яка нараховує понад 65,000 книжок і періодичних видань та архів ім. Дмитра Антоновича, засновника Музею Визвольної Боротьби України в Празі. Архів нараховує понад 400 окремих архівів, де знаходяться тисячі документів історичної вартости. Частиною загального архіву є архів В. Винниченка, який зберігається в Колюмбійському університеті. Він містить друковані і рукописні матеріяли до історії України XX ст. Бібліотекою та архівом УВАН користуються як українські (включно з науковцями з України), так і неукраїнські дослідники, докторанти наукових закладів та університетів.

Академія видала понад 100 книжок українською і англійською мовами. Вони стверджують історичну правду і багато з них увійде до єкарбниці капітальних праць з історії України, української літератури, мовознавства, економіки.

Англомовні „Аннали" УВАН є в бібліотеках світу та університетах. Кілька видань УВАН, як, наприклад, „Історія української історіографії" Д. Дорошенка з доповненням О. Оглоблина, стали підручниками в американських і канадських університетах. На спеціяльну увагу заслуговують такі англомовні видання: „Михайло Драгоманов", редактор Іван Лисяк-Рудницький; „Катедра св. Софії в Києві" О. Повстенка; „Збірник праць, присвячений 100-літтю народження Т. Шевченка", редактори Ю. Шевельов і В. Міяковський; „Неопубліковані листи гетьмана Івана Мазепи", редактор О. Субтельний; „Заселення Південної України" Н. Полонської-Василенко. Головніші видання українською мовою: "Історія української літератури" Д. Чижевського; „Хронологія життя і творчости Лесі Українки" О. Косач-Кривинюк; „Статті, листи, документи" (2 томи) С. Петлюри; „Василь Григорович Кричевський: життя і творчість" В. Павловського; „Наукові збірники" (3 томи); „Гетьман Петро Дорошенко" Д. Дорошенка, редактор В. Омельченко; „Вибрані листи Пантелеймона Куліша українською мовою писані", редактор Ю. Луцький; „Щоденник" В. Винниченка (2 томи); Збірник „125 років Київської Української Академічної традиції", редактор М. Антонович.

Академія розпочала нову серію публікацій —„Джерела до новітньої історії України". Ця серія включає історичні джерела, що зберігаються в архіві УВАН та інших сховищах документів західного світу. Вже вийшло три томи: В. Міяковський „Недруковане й забуте; громадські рухи дев'ятнадцятого сторіччя, новітня українська література", редактор М. Антонович; „Українська революція: документи, 1919-1921", редактор Т. Гунчак; „Матеріяли до історії літератури і громадської думки, листування з американських архівів, 1857-1933", редактори Б. Струмінський і М. Скорупська. Дальші три томи в процесі підготовки. Ці праці побачили денне світло завдяки пожертвам українських організацій та окремих наших громадян.

На наукових конференціях УВАН доповіді виголошують українські та американські вчені. Протягом 1986 року УВАН урочисто відзначала 125-ту річницю української академічної традиції. Це було проведено у великій мірі тому, що УВАН уважає себе спадкоємцем цієї традиції. Всі прочитані доповіді були вміщені в збірнику „125 років Київської Української Академічної традиції".

Від 1974 року у Гантері, Н. Й., щороку відбуваються літні семінари УВАН, які влаштовує філядельфійська група академії. За час існування УВАН у ЗСА влаштовано коло 2,000 наукових засідань, на яких виголошено понад 2,240 доповідей. Члени академії беруть участь в американських та міжнародних наукових конґресах і друкують свої праці різними мовами світу.

Навколо своїх відділів, секцій, бібліотеки і архіву Академія об'єднала 326 дійсних членів, членів-кореспондентів, старших і молодших наукових співробітників, учених старшої, середньої і молодшої ґенерації, вихованих вже в Америці, та вчених інших національностей.

Серед членів УВАН є видатні вчені, що внесли великий вклад не тільки в українську науку, а і в світову: філолог Юрій Шевельов, історик-сходознавець Омелян Пріцак, візантолог Ігор Шевченко, фізик Олекса Біланюк та вже покійні — Степан Тимошенко, Володимир Тимошенко, Олександер Оглоблин, Дмитро Чижевський, мистці: Яків Гніздовський, Петро Холодний, Святослав Гординський та інші.

Нині пожвавилися зв'язки УВАН з ученими з України. Налагоджується співпраця з Інститутом української літератури ім. Т. Шевченка у Києві, Києво-Могилянською Академією та Інститутом українознавства Київського Університету та іншими.

Деякі провідні співробітники УВАН обрані академіками Національної Академії Наук України.

Українські вчені, об'єднані в Академії, сподіваються, що їх робота, їх вклад в українську і світову науку та культуру буде морально і матеріяльно підтриманий широкими колами прихильників.

Єдиним джерелом фінансування діяльности УВАН є членські внески та пожертви українських організацій та громадян. З цими короткими словами ми звертаємося в цей ювілейний рік до широкого кола нашого громадянства підтримувати наукову та видавничу діяльність УВАН у ЗСА своїми внесками та пожертвами. Пожертви просимо надсилати на адресу: The Ukrainian Academy of Arts and Sciences, 206 West 100 Street, New York, N.Y. 10025.

У ВАШІНҐТОНІ ПРЕЗИДЕНТ Билл Клінтон прибув до Капітолю у вівторок, 25-го липня, щоб разом з конґресменами-демократами і численними громадянами похилого віку відзначити 30-річчя створення програми лікарського забезпечення Медікер. Одначе він використав цю нагоду на те, щоб критикувати пропоновані республіканцями пляни про припинення зросту коштів згаданої програми, а при цьому не забув підкреслити, що він „не дозволить Урядові вносити безладдя у програму Медікер".

УВАГА! УВАГА!

Подається до загального відома громадянства, що в

жовтні 1995 р.

перший раз в Америці
виступить довго очікуваний

ДЕРЖАВНИЙ АНСАМБЛЬ ПІСНІ І ТАНКУ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ України

в числі 70 осіб.

В спонзоруванні цього турне беруть участь:

Український Народний Союз,
Український Братський Союз,
Український Конґресовий Комітет Америки,
Українсько-Американська Координаційна Рада,
„Думки про віру" та
Українсько-Американська Асоціяція Поліціянтів.

Виступи відбудуться в слідуючих місцевостях:

Філядельфія	21	жовтня 1995
Ню Йорк	22	-"-
Пассейк	23	-"-
Союзівка	24	-"-
Йонкерс	25	-:-
Клівленд	27	-"-
Дітройт	28	-"-
Чикаґо	29	-"-
Висконсін	31	-"-
Еванстон	1	листопада

За дальшими інформаціями прошу слідкувати в українській і американській пресі.

Координатори турне:

Ню Йорк: **Ігор Раковський**
Київ: **Володимир Луців**
Чикаґо: **Андрій Дурбак**

Св. п. проф. О. Вороняк

Св. п. о. Вороняк

У „Свободі" з 25-го лютого ц.р. був поміщений родиною некролог, в якому сказано, що 21-го лютого 1995 року, після трагічного випадку, відійшов у вічність на 77-му році життя проф. Олександер Вороняк, голова Відділу економіки Католицького університету у Вашінґтоні, економіст, науковий дослідник, автор багатьох наукових праць та член різних наукових установ та організацій.

Поважна американська преса, як „Ню Йорк Таймс", „Вашінґтон Пост"і інші відзначили цю сумну подію довшими статтями. Як довголітній товариш св. п. О. Вороняка постараюся в загальному змалювати його нелегкий, але плідний життєвий шлях.

О. Вороняк народився 27-го лютого 1918 року у Львові в міщанській родині. Батьки його Тома і Євдокія, з дому Дорош, мали ще одного старшого сина Івана, який закінчив філософський факультет Львівського Університету і в 1944 році згинув трагічно на Словаччині.

Малий Олесь ходив до народної школи, а до філії Української академічної гімназії був прийнятий у вересні 1927 року як наймолодший учень у клясі. Він був здібним, працьовитим і амбітним учнем і належав до першунів у клясі. Олесь залюбки багато читав або вчився гри на скрипці в Музичному Інституті ім. Лисенка.

Після зложення іспиту зрілости в червні 1935 року ми розлучилися на довший час, бо Олександер почав студіювати право на Львівському Університеті, а я поїхав на медичні студії до Познаня. В червні 1939 року він закінчив студії й отримав диплом магістра. За першої совєтської окупації і на початку німецької Олександер працював як асистент на правничому факультеті Університету ім. І. Франка (1939-42).

При кінці Другої світової війни він залишив Львів і з тисячами втікачів опинився в Німеччині. В роках 1945-50 займав важні становища в УНРРА і в ІРО в Німеччині, а до ЗСА прибув в 1950 році. Тут незабаром він почав студіювати бизнес і бухгальтерію на Колюмбійському Університеті і в 1953 році закінчив ці студії, осягнувши маґістерку. Опісля він ще там продовжував студії з економіки, а від 1955 до 1958 року був зайнятий в Колюмбійськім університеті, як асистент-дослідник.

В 1958 році О. Вороняк перенісся до Вашінґтону, де отримав працю в Католицькому університеті, як асистент-професор економічного факультету. В 1967 році осягнув ступінь надзвичайного професора, а в 1971 році став уже звичайним професором. Від 1974 року до відходу на пенсію в 1988 році був головою Відділу економіки Католицького університету. Як професор-емерит він ще частинно працював в уніцерситеті до 1991 року.

В ділянці економіки проф. О. Вороняк спеціялізувався в порівняльних економічних системах (особливо СССР і Східньої Европи) і технологічних перемінах. Він написав кільканадцять праць на ті теми і часто виступав як доповідач на крайових і міжнародних конференціях.

Також він служив як дорадник для американського Уряду і приватних організацій. Як спеціяліст в економіці і знавець кількох мов, він часто їздив по світі як консультант різних урядових делеґацій, а особливо до колишнього СССР. Навіть на пенсії він не перестав працювати у своїй спеціяльності, бо любив свою „економіку" і займався нею до кінця свого трудолюбивого життя.

Проф. О. Вороняк був членом багатьох наукових товариств Америки, а також від 1988 року став дійсним членом УВАН. Він був релігійною людиною і належав до української католицької церкви Пресвятої Трійці в Сілвер Спрінґ, Мд., де парохом є о. Тарас Лончина, син його шкільного друга д-ра Богдана. Він був активний в українській громаді столиці ЗСА та жертвенний на церковні та народні цілі.

Проф. О. Вороняк був одружений з дочкою видатного українського поета Василя Пачовського Звениславою (Дзвінкою), яка померла в 1983 році. Дітей не мали. Ще перед її передчасною смертю вони обоє зайнялися виданням творів Василя Пачовського. Вони вийшли їхнім коштом в 1984 році при допомозі сина поета Бориса, у великому томі п.з. „Зібрані твори", ст. 743.

В 1985 р. Олександер одружився вдруге з Анною Берґкамп, яка працювала в Католицькому університеті як віцедекан.

Похоронні обряди почалися Парастасом в каплиці похоронного заведення в п'ятницю, 24-го лютого в год. 7-ій вечора, при численній участі професорів і студентів Католицького університету та української громади. Після Богослужби прощали покійного о. парох Т. Лончина, шваґер Б. Пачовський, представники університету і шкільний приятель Осип Оришкевич. На другий день, в суботу, 25-го лютого, в тій же каплиці о. Т. Лончина і два римо-католицькі священики відслужили Заупокійну Службу Божу у двох мовах, після чого тлінні останки покійника похоронено на місцевому цвинтарі в Сілвер Спрінґ.

Так закінчився життєвий шлях ще одного визначного українця з діяспори, який завдяки своїм здібностям, невтомній праці й амбіції здобув собі визначне місце в американській науці, а при тому залишився вірним сином свого народу і своєї Церкви.

Осип Оришкевич

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю 21-го липня ц.р. відійшла від нас у вічність на 73-му році життя наша дорога СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

ОКСАНА СОСНОВСЬКА
з дому ЗАВАДОВИЧ

ПОХОРОН відбувся у Святомиколаївській католицькій церкві в Торонто, а тлінні останки покійної перевезено до Савт Бавнд Бруку і поховано біля її чоловіка д-ра Михайла Сосновського, на цвинтарі св. Андрія Первозванного, в четвер 27-го липня.

В глибокому смутку:
сестра — ІРИНА з чоловіком МИКОЛОЮ ВЕРЕТЕЛЬНИКОМ
сестрінки — ЮРІЙ, АНДРІЙ І РОМАН з родинами
та ближчу і дальшу родину в Канаді, ЗСА й Україні.

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок 25-го липня 1995 року після тяжкої недуги упокоїлася на 63-му році життя

СВ. П.

НОННА ГОНЧАРЕНКО
(з дому ЗЕМСЬКА)

дружина покійного інженера Андрія ГОНЧАРЕНКА народжена 27-го серпня 1931 року в м. Козельці на Чернігівщині в родині вчителів.

Залишила в смутку:
дочку — ГАЛИНУ
сина — ЮРІЯ з родинами та
сестер — РАЇСУ і ВАЛЮ з родинами.

ПАНАХИДУ в похоронному заведенні Литвин і Литвин у Юніон, Н. Дж. відслужить о. Отрович у п'ятницю 29-го липня 1995 р. о год. 7-ій веч.

ПОХОРОННІ відправи відбудуться в суботу 29-го липня 1995 р. о год. 9-ій ранку в церкві св. Вознесіння в Мейплвуд, Н. Дж., а опісля тіло покійної буде поховано на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Загальні збори Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку

Збори відбулись 6-го травня 1995 року, о годині 3-ій по полудні в домівці УСКУ, 122 2-га авеню в Ню Йорку.

Загальні збори відкрив голова УСКУ д-р Іван Сєрант, привітав присутніх на зборах членів УСКУ, та попросив однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять тих членів, які у звітному періоді відійшли до вічности. Прочитано протокол з попередніх загальних зборів. Відтак голова подав порядок нарад, який був прийнятий одноголосно зборами. Вибрано президію зборів. Головою президії вибрано д-ра Василя Калиновича, його заступ-ником Олександра Редька, секретарем — Миколу Турецького.

Сидить д-р Іван Сєрант, промовляє проф. Василь Калинович. З другої сторони стола сидить Микола Турецький, стоїть за ним Михайло Демків.

Першим звітував голова УСКУ, за роки 1993 і 1994, починаючи від спортових справ, що вже другий сезон клюб змушений обмежитись до двох команд копаного м'яча. Це є 1-ша команда і її резерва. Грають вони в „2-ій Дивізії Космополітан Сакер Ліґ". Змагуни цих команд є в більшости чужинці, хоч є кілька українців для прикраси наших команд. Як нам всім відомо, ті дві команди вдержуються завдяки наполегливій праці члена нашої управи та 1-го змагуна Степана Коваленка. Голова висловив подяку С. Коваленков і та його дружині Тані від себе й від всіх членів УСКУ за їх посвяту.

Дальше голова говорив про зовнішні зв'язки, про те, що наше спортове т-во є членом Української Спортової Централі УСЦАК, члени нашої Управи належать до Управи централі. Голова у своєму звіті звернув увагу на внутрішні господарські справи УСКУ, а саме, що не вдалось нам отримати посвідку про окюпансі „СО" на ту частину будинку, яку ми винаймаємо, але не можемо нарікати. Правда, що за винаймлення трьох поверхів не вистачає, щоби повністю покрити видатки за будинок. Недобір мусимо покривати із доходу шинку та з відсотків наших ощадностей. Якщо б ми винайняли шинок, то мусіли б докладати до будинку кожного року 22,000 дол.

Наше майно-ощадности й вартість будинку майже не зміняються. Деякі відхилення в сумі майна віддзеркалюють щорічну амортизацію будинку. Управа УСКУ все старалась, щоб наших ощадностей не нарушувати та щоби провадити нашу господарку в межах доходу і не нарушувати основного капіталу. Управа УСКУ вірить, що ми дістанемо дозвіл „СО" і тоді ми зможемо збільшити наш дохід з винайму.

Назагал дім УСКУ вимагає великого вкладу грошей і праці. На думку голови наш клюб має важливе місце в нашій громаді, бо члени УСКУ беруть активну участь у всіх галузях українсько-громадського життя Ню Йорку. УСК ніколи не відмовлявся від фінансування пожертв на громадські та церковні потреби. Домівка УСКУ завжди була і є відкритою для наших громадських організацій. При кінці свого звіту голова УСКУ д-р Іван Сєрант подав свої особисті завваги і підкреслив гармонійну співпрацю усіх членів Управи. Звіт голови був вичерпуючий і охоплював всю дворічну діяльність УСК так що іншим членам управи не було про що звітувати. Короткі звіти зі своєї діяльности дали другий заступник голови Олександер Редько, секретарі англійської та української мов: д-р Василь Калинович і Микола Турецький. Тому, що скарбник Федір Щеснюк був поважно хворий то за нього здавав звіт голова УСКУ. Відтак предсідник зборів відкрив запити й дискусію над звітами. Дискутанти висловлювали подяку й признання голові та всім членам Управи за проведену велику працю для Українського Спортового Клюбу.

Предсідник зборів покликав до звіту Контрольну комісію за котру звітував Володимир Сворак, який сказав, що каса проваджена в найбільшому порядку, всі приходи й розходи є вписані в касових книгах і підтверджені розрахунковими посвідками. Присутні висловили подяку Федорові Щеснюкові за солідну працю і побажали йому скорого видужання. Тоді предсідник зборів попросив Контрольну Комісію уділити абсолюторію уступаючій Управі УСКУ.

Предсідник зборів попросив Номінаційну комісію, яку очолював Мирослав Мац, подати листу кандидатів до Управи УСКУ.

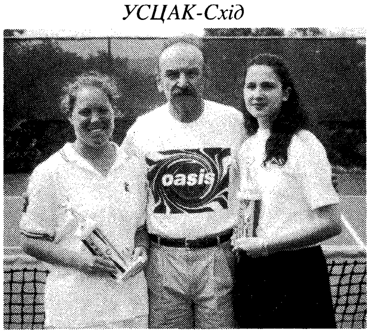
Листа Номінаційної комісії: голова — д-р Іван Сєрант, 1-ий заступник — Ярослав Куровицький, 2-ий заступник — Мирослав Гірняк, протокольний секретар Микола Турецький, англомовний секретар — проф. Василь Калинович, фінансовий референт — Федір Щеснюк, господар шинку — Іван Коваль, спортовий референт — Степан Коваленко. Вільні члени Управи: Осип Левицький, Роман Комарницький і Роман Гаталяк. Контрольна комісія: Степан Турчан, Володимир Сворак та Іван Дмитрик. Товариський суд: Михайло Демків, Мирослав Мац і Василь Сєрант. Всі кандидати подані номінаційною комісією погодились стати членом нової Управи УСКУ, за вийнятком д-ра Івана Сєранта, який просив щоб його більше не вибирати головою бо він має багато праці, і вже час йому відпочивати, але на прохання зборів і з великої любови до Українського Спортового Клюбу д-р Іван Сєрант погодився ще один раз бути головою УСКУ. Його рішення збори привітали оплесками.

Д-р Іван Сєрант подякував зборам, що примусили його ще одну каденцію бути головою і нести відповідальність праці, та щоб втримати будинок і Спортовий клюб в порядку це вимагає великої праці й тому голова звернувся з проханням до членів Управи, Контрольної комісії і Товариського суду тісно співпрацювати з ним, бо тільки спільною працею можемо багато зробити для розвитку Українського Спортового Клюбу.

М. Турецький

ТЕНІС НА СОЮЗІВЦІ

Д. Чорній відвоював чемпіонат УСЦАК-Схід

Н. Мілянич і А. Федун отримали чаші від Ю. Грабця.

Ю. Грабець вручив нагороди юнакам (зліва) А. Салякові і Ґ. Пірсонові.

Д. Чорній (другий справа) і Д. Кунцьо (перший зліва) отримали нагороди від Ю. Савчака (другий зліва) і Ю. Попеля.

Союзівка. — Не зважаючи на дощову погоду в суботу, 1-го липня, перший тенісовий турнір сезону на цій оселі УНСоюзу вдалося провести з успіхом із фіналами при вже добрій погоді в неділю, 2-го липня.

У групі чоловіків чемпіонат свій відвоював Денис Чорній, який минулого року від нього був відібрав його кузен Іван Лопата. Тим разом Д. Чорній переміг у фіналі молодого, надійного юнака Данила Кунця вислідом 6-2, 6-1. У півфіналах Д. Чорній переміг Ігоря Ференцевича, 6-1, 6-0 ,а Д, Кунцьо сеньйора Юрія Савчака ,6-2, 5-7, 7-6 (7-5).

У групі сеньйорів Данило Купчик з Тексасу переміг у фіналі Олька Терлецького, який при стані 6-3, 4-6 не міг продовжувати змагань з уваги на контузію ноги. У півфіналі Д. Купчик переміг Юрія Грабця, 6-2, 6-1, а О. Терлецький Левка Воробкевича, 7-6 (7-5), 6-2.

У групі юнаків талановитий Андрійко Саляк переміг у фіналі теж надійного тенісиста Ґреґа Пірсона вислідом 7-6 (9-7), 6-3. У півфіналах А. Саляк елімінував М. Домарацького 6-0, 6-0, а Ґ. Пірсон О. Войнова 6-7, 6-2, 6-2.

У групі юначок Мая Мілянич виграла проти Асі Федун 7-6 (9-7), 6-3. Ася перемогла у півфіналі Любу Войнів вислідом 7-5, 4-6, 6-4, а Мая Наталку Саляк 6-0, 6-1.

У групі переможених чоловіків і сеньйорів переможцями вийшли. відповідно, М. Купчик над С. Сосяком, 6-1, 6-0, і Ігор Луків над Володимиром Дзіваком, 6-4, 7-6 (7-3).

Турніром проводила комісія в складі Юрій Попель, Юрій Грабець і Юрій Савчак, які й вручили нагороди фіналістам у заключній церемонії.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСО „Тризуб" Філядельфія здобув першість мейджор дивізії ЮСЛП

Вдруге підряд перша дружина „Тризуба" здобула першенство в Мейджор дивізії Юнайтед Саккер Ліґ Пенсильванія (точки — 37:5, ґолі — 104:16). Крім першої дружини активними були дружини: хлопців до дев'яти і десяти років. Хлопці в дружині наймолодших, до восьми років, зайняли перше місце у своїй дивізії. Дружина хлопців до 14-ти років закінчила сезон на третьому місці. Дружина дівчат до 17-ти років здобула перше місце у своїй дивізії. Юнацька дружина до 19-ти років дійшла до фінального турніру за чашу східніх ЗСА, який відбувся в Ніяґара Фоллс, Н. Й.

В пам'ять покійного спортового діяча в Дітройті

В листопаді 1994 року відійшов у вічність несподівано і передчасно активний та довголітній член Управи УСТ „Черник" Дітройт Адріян Крупський.

Адріян народився в Коломиї в родині учителів, які прищепили в нього любов до свого рідного, що й супроводжувало його протягом життя. Перейшовши „чумацько-воєнний шлях", питомий кожному воєнному еміґрантові, остаточно зупинився в Дітройті, де відразу включився в життя спортового Т-ва „Черник". Адріян відзначався надзвичайною скромністю, не шумними словами, але невтомною та послідовною працею, був доброї вдачі, добрим і щирим другом, а понад усе любив нашу спортову молодь, для якої жив і працював довгі роки. Тому й не дивно, що ця молодь поважала його та зверталася до нього „містер Черник". Покійний залишив у смутку не тільки дітройтську та спортову громади, але й дві рідні сестри — одну в Едмонтоні в Канаді, а другу в рідній Коломиї, яку плянував відвідати найближчим часом. Одначе Боже Провидіння зарядило інакше.

Проведенням похорону зайнялися найближчі друзі покійного: М. Легета і В. Кузьмин. Похоронні відправи відбулися в церкві Непорочного Зачаття в Гемтреку, з участю численних членів дітройтсько-спортової громади. Співав хор під проводом Я. Дужого. Під час поминків, які відбулися в залі церкви св. Йосафата у Воррені, від УСТ „Черник" прощали покійного Я. Сливка і Л. Шашло. Замість квітів на свіжу могилу покійного присутні зложили 245 дол. на Фонд відродження спорту в Україні. Повище написане далеко не вичерпує того, що протягом довгих років виконував Адріян, не шукаючи похвал, признання чи подяки. Тому пам'ять про свв. п. Адріяна Крупського залишиться світлою та довготривалою в серцях членів „черниківської" громади та серед тих, які його знали.

В. К.

Замість квітів на свіжу могилу св. п. Адріяна Крупського на фонд Відродження спорту в Україні зложили 30 дол. — Х. і О. Шалаї; по 25 дол. —Я. і Т. Сливки, В. Дигдало, М. Шумило, М. Сливинський, Р. і Л. Мазяки, Віл. Кізима; по 20 дол. — Ю. Ласка, Д. і С. Сливки, Я. і С. Присяжнюки. Р. Лазарчук, Б. і К. Кісілі; по 10 дол. — І. Бойко, Я. Добровольський, М. і М. Михальчаки, В. і Д. Каштанін.

Від останнього повідомлення надійшли пожертви в Дітройті на Фонд відродження спорту в Україні: по 300 дол. — молодечі організації СУМ, Пласт і „Черник" з традиційної Маланки 1995 року; по 50 дол. — М. М. Михальчак, С. Михальчак, М. Обушкевич; по 20 дол. — З. Камінська, С. Когут; 10 дол. — С. Кобаса.

Всім жертводавцям щире спасибі! При цьому пригадуємо, що започаткований УСЦАК Фонд відродження спорту в Україні є ще більш актуальним, особливо в зв'язку з підготовкою репрезентації України до історичної участі в XXVI Олімпійських Ігор в 1996 році в Атланті, Джорджія. Це вперше в історії сучасних Олімпійських Ігор українські спортовці візьмуть участь в усіх урочистостях і змаганнях під своїм національним прапором. Мільйони глядачів у світі побачать українських спортових амбасадорів на своїх телевізійних екранах. Тому нашим основним завданням є, в зв'язку з економічною кризою в Україні, підтримати нашу спортову репрезентацію, висилаючи свої щирі пожертви до Централі УСЦАК. В околицях Дітройту можна складати пожертви в наших Кредитівках: „Самопоміч" ч. 7578-28 і „Будучність" ч. 5048.

Додаткове повідомлення

Українсько-американська репрезентація Національного Олімпійського Комітету України переслала до УСТ „Черник" обмежену кількість розмальованих українською спортовою тематикою літніх Т-сорочинок. Ті сорочинки віддзеркалюють національну олімпійську команду України, що візьме участь в XXVI Олімпійських Іграх в Атланті у 1996 році. Дохід з продажу цих сорочинок виключно присвячений на фонди збірної України. Відносно їхнього набуття та за точнішими інформаціями проситься звертатися до родини Шалаїв, тел. (810) 977-2429.

В.К.